

Kutsal Kitap Kehanetleri Nasıl Yorumlanmalıdır?

Kutsal Kitap kehanetleri, iman yolculuğumuzda hem imanımızı pekiştiren hem de geleceğe dair Tanrı'nın planlarını görmemizi sağlayan ilahi işaretlerdir. Bu kehanetlerin yorumlanmasında temel ilke, Kutsal Kitap'ın kendi içindeki "işlenmiş örnekler" aracılığıyla bize yol göstermesidir. Tıpkı okulda matematik öğrenirken çözümlü örneklerin, daha zor problemleri çözmek için temel teşkil etmesi gibi, Tanrı da kehanetlerin anlaşılması için bize çözümlü örnekler bırakmıştır.

Kehanetlerin bir kısmı sembollerle ifade edilmiştir. Daniel kitabı, bu tür işlenmiş örneklerin en önemlisidir. Nebukadnessar'ın gördüğü büyük heykel (Daniel 2), dünya imparatorluklarının tarihsel sırasını semboller aracılığıyla ortaya koyar:

- Altın baş = Babil
- Gümüş göğüs ve kollar = Med-Pers İmparatorluğu
- Tunç karın ve kalçalar = Grek İmparatorluğu
- Demir bacaklar = Roma İmparatorluğu
- Demir ve kil karışımı ayaklar = Roma sonrası bölünmüş krallıklar

Tarih, bu yorumların doğruluğunu teyit eder. Ne Napolyon ne de Hitler bu bölünmüş krallıkları tek bir imparatorlukta toplayabilmiştir. Günümüzde Avrupa Birliği'nin birlik kurma çabaları da aynı zorlukla karşı karşıyadır. Daniel'in örneği bize şunu açıkça öğretir: Bu krallıkların ardından İsa Mesih'in gelişiyle krallıklar yıkılacak ve O kendi ebedî Krallığını kuracaktır (Daniel 2:44-45).

Kehanetin Ayrıntılandırılması

Daniel 8'de semboller detaylandırılır. İki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını; teke ise Grek İmparatorluğu'nu temsil eder. Büyük boynuz, Büyük İskender'i; boynuzun kırılışı ise onun ölümünü ve imparatorluğun dört general arasında bölünmesini simgeler. Tanrı,

sembolleri kendisi açıklayarak yorumlama yolumuzu gösterir.

Daniel 11 ise özellikle Grek ve Roma tarihine dair ayrıntılı bir kehanettir. Burada bahsedilen "yıkıcı iğrenç şey" (Daniel 11:31), Efendimiz İsa Mesih'in de andığı

üzere (Matta 24:15), Yerus alim'in Romalılar tarafından kuşatılması ve 70 yılında tapınağın yıkılmasıyla gerçekleşmiştir (Luka 21:20).

Daniel kitabı, Vahiy kitabının anlaşılması için bir giriş gibidir. Daniel'deki heykelin on parmağı, dördüncü canavarın on boynuzu (Daniel 7:7) ve Vahiy'deki on boynuz (Vahiy 13:1; 17:12) arasında doğrudan bir bağ vardır. Bu on krallık, sonunda Mesih'e karşı savaşıacaktır, fakat Kuzu onları yenecektir, çünkü O, kralların Kralı ve efendilerin Efendisi'dir (Vahiy 17:14).

Buradan  ıkarılacak temel ders şudur: Kehanetleri yorumlarken Kutsal Kitap kendi kendini açıklamaktadır. Tanrı sembolleri verir ve aynı zamanda yorumlarını da açıklar. Dolayısıyla insan yorumlarından çok Kutsal Yazıların kendi iç tutarlılığına güvenmek gerekir. Tarih ise bu kehanetlerin doğru şekilde yerine geldiğini kanıtlar.

Kutsal Kitap kehanetleri, yalnızca geleceğı önceden bildirmek için verilmiş değıldir aynı zamanda Tanrı'nın egemenliğinin ve sadakatinin işaretleridir. Gerçekleşmiş kehanetler, henüz gerçekleşmemiş olanların da mutlak surette ger ekleşeceğıne dair güvence verir. Sonunda Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla kendi Krallığını yeryüzünde kuracak ve bu Krallık sonsuza dek sürecektir.

